

je nova karta Pohorja). Zapisnik s tem sklepom posredujemo vodstvu Planinske založbe.«

Metka Lukančič — športnica leta v Trbovljah

Zveza športnih organizacij Trbovlje je s svojim odborom za vrhunski šport in žirijo za priznanja 17. januarja organizirala prireditve, na kateri so proglasili športnike leta za leto 1996. Prireditve je bila v prostorih hotela Rudar ob navzočnosti številnih predstavnikov športnih in planinskih društev, znanih športnih delavcev, dosedanjih nosilcev priznanj in javnih delavcev ter zastopnikov sponzorjev.

Program prireditve je potekal po sprejetem scenariju. Navzoči so bili seznanjeni s športom in športnim življenjem v Trbovljah ter tekmovalnimi dosežki trboveljskih športnikov doma in na tujem. Tudi lani so ti športniki na številnih področjih dosegli zelo dobre rezultate.

Med tistimi, ki so dosegali odlične rezultate, je tudi **Metka Lukančič**, športna plezalka, članica alpinističnega odseka Planinskega društva Trbovlje. Zavoljo njenih dosežkih rezultatov so jo proglasili za športnico leta 1996 v Trbovljah. Pri tem so upoštevali njene dosežke na evropskem prvenstvu v Parizu, Master v New Portu, mednarodno tekmovalje boulder v Val d'Isere, svetovna pokala v Kranju in Gradcu, svetovni pokal v skupnem vrstnem redu in svetovno računalniško lestvico športnih plezalcev. Visoko priznanje ji je izročil župan občine Trbovlje **Janez Malovrh**. Ob tem je prejela več praktičnih nagrad, ki so jih podelili sponzorji prireditve.

Na isti prireditvi je prejel posebno priznanje tudi organizacijski odbor za pripravo in izvedbo tradicionalnega novoletnega pohoda na Kum (1220 m). Teh pohodov je bilo doslej že 15 in vsi so bili ne glede na vremenske razmere odlično organizirani in izpeljani. Odbor deluje v okviru Planinskega društva Kum-Trbovlje.

Tudi tokratna priznanja so prišla v prave roke, zato veljajo tople čestitke vsem tem prejemnikom priznanj.

Tine Lenarčič

30 let PD Rogaška Slatina

Dne 14. januarja 1967 so rogaški planinci ustanovili svoje planinsko društvo. Po vojni so bili vključeni v poljičansko društvo in so mnogo prispevali k razvoju planinstva, k izgradnji koče na Boču in gradnji razglednega stolpa na Boču, kot je njihovo delo pohvalil takratni predsednik občine tov. **Libnik**.

Poročevalec »to« je v 3. številki Planinskega vestnika letnika 1967 zapisal: »Ustanovitev PD Rogaška Slatina utegne obogatiti tudi turistični potencial očarljivega rogaškega centra med Sv. Križem, Janino in Bellevuem. Zakaj ne bi to nekoč evropsko pomembno zdravilišče vabilo v objem svojih čudovitih moči tudi s prelepim vencem bohotnih vzpetin?« Nato avtor opisuje Sladko goro in Donačko goro in piše: »Tako zdravilišče bi moralo opasati svojo okolico z nekakšno mikrotransverzalo in odlikovati tiste goste, ki bi jo med bivanjem v zdravilišču zmogli.«

PD Rogaška Slatina je pred leti uredilo Štajersko-zagorsko pot, ki nam je odprla prečudovit svet bližnjih in oddaljenih sosedov Rogaške Slatine ter nam odpirala svet Slovenije in Hrvaške.

Želja, da bi Rogaško Slatino opasala mikrotransverzala, se je izpolnila kmalu potem, ko je bila izrečena. Odprli so pot »Po gozdovih zdravilišča Rogaška Slatina«. V lični knjižici je opisana pot in posamezne točke na njej.

V uvodu so zapisali: »Speljali smo jo tako, da boste z vodnikom v roki spoznali marsikaj novega o naravnem okolju, gozdu in njegovem vsestranskem pomenu za posameznika in človeštvo, o preteklosti in sedanjosti kraja, pa tudi o drugih zanimivostih, ki jih boste med hojo še sami odkrivali.«

Na 16 posebej izbranih in zanimivih krajev nas popelje veverica. Izhodišče poti je v parku. Od tu gremo na razgledišče na Tržaškem hribu. Lepo je opisan pogled na Boč in Donačko goro. Preberemo opozorilo, da je gora znana po pragozdu in po redkih rastlinah, da je bogata tudi z njo povezana mitologija. Na vrhu naj bi stal pogan-

ski tempelj boga Mitre, tu naj bi se zbirale čarovnice.

Pri tretji točki dosežemo najvišjo višino poti, 294 metrov ali 80 metrov nad dolino. Pri opisu 4. točke izvemo marsikaj o živalih gozdnih tal pod naslovom »Tudi listje z najvišjih dreves se vrača h koreninam«. Spoznamo eksote, ki rastejo ob poti, na primer zanimiva drevesa ginki. Spoznamo zgodovino zdravilišča, predstavljeni so posamezni objekti ob poti, poučimo se o delovanju nekdanjih gozdnih steklam ali glažut in pot končamo z ogledom gozdarske zbirke.

Res je, da pohod ni visoko doneče gornišvo; je prijeten sprehod po okolici Rogaške Slatine in če ob tem preberemo še Vodnik po poti, marsikaj spoznamo in smo za marsikaj bogatejši.

Zato zahvala Zavodu za gozdove Slovenije iz Rogaške Slatine, ki je pripravil pot in knjižico izdal ter tako vsaj delno uresničil sklep ustanovnega občnega zbora PD Rogaška Slatina.

Franc Ježovnik

Pol stoletja GRS Kranj

V Sloveniji je gorsko reševanje drugačno kot drugje po svetu, pravi predsednik PD Kranj **Franc Ekar**, ki je lani zaokrožil 35 let članstva v 50 let stari Gorski reševalni službi Kranj. Reševalci so pri nas, pravi, že od nekdaj opravljali vsakršna udarniška dela, pa naj je šlo za urejanje poti ali gradnjo planinskih postojank, zavetišč itd. ali za sodelovanje pri preventivno vzgojnem delu, dežurstvih na pohodih in smučiščih ter seveda tudi v resorjih ministrstev za notranje zadeve in obrambo, ki imata po zakonu tudi na skrbi spremljanje dogajanj na gori.

Zdaj je v Sloveniji okrog 500 gorskih reševalcev, skupaj s tistimi, ki sodelujejo z opremo, zvezami in drugo operativno, pa jih je okrog 800. Posebnost našega gorskega reševanja je v primerjavi s svetom tudi ta, da je še vedno v organizaciji PZS in so gorske reševalci iz vrst odličnih alpinistov in smučarjev. Še vedno je zasnovano na amaterstvu v civilni sferi in rešuje brezplačno.